

VAN ONVERSTAANBAAR VROLIJK TOT
EEN SUPERMARKTDUIF EN EEN GOEDE
DAG MET ZEVEN ONZE VADERS

VAN ONVERSTAANBAAR VROLIJK TOT
EEN SUPERMARKTDUIF EN EEN GOEDE
DAG MET ZEVEN ONZE VADERS

ERIKA VAN SCHOOTEN

Erika van Schooten

ISBN; 9879465011066

Omslag ontwerp; eigen prive foto/bollenveld omgeving Egmond

Auteursrechtelijk beschermd, niets uit deze bundel mag gekopieerd worden

Uitgave: 2024

Uitgegeven via: Brave New Books

Dit is 'm dan:

Mijn korte verhalen bundel. Voortgekomen uit één jaar lang lessen creatief schrijven tijdens workshops, masterclasses in het Icoon en het Eemhuis te Amersfoort in 2023.

Tijdens deze lessen kwamen veel oefeningen aan bod. Die terug te vinden zijn in mijn korte verhalen met af en toe een verdwaald gedichtje.

Sommige maanden staan in het teken van observeren, luisteren en schrijven van wat ik zie, voel of ruik.

Er is gespeeld met jeugdherinneringen, die veelal begonnen met één woord of zin en uitmondten in, ook voor mij, een verrassend heldere jeugdherinnering die ik dacht kwijt te zijn. De dag dat ik "Blauwe probeerbal" schreef was er zo één.

In April tijdens een Masterclass met Annet Schaap (Lampje), mocht ik proberen om een sprookje te verbouwen. Uitgangspunt was een sprookjesfiguur die ik minder leuk vind. Vervolgens verlangt dit sprookjesfiguur naar iets. Wij schreven met elkaar wel honderd woorden die met verlangen te maken hadden. Deze woorden mochten wij vervolgens niet gebruiken. "De prinses op de erwt?" werd daardoor een heuse uitdaging.

Een tweede oefening was: maak een thriller van Roodkapje. Leuk om te doen en ik bleef zo de hele maand april in sprookjesland.

Kinderen en mijn schoonmoeder leverden ook stof tot schrijven. Vooruitgang en achteruitgang. Hier kan ik iedere dag wel over vertellen en schrijven, dat was keuzes maken voor in deze bundel.

In "Zwaard" beleefde ik plezier omdat ik twee stukjes moest schrijven over reacties op een advertentie. De beleving van een koper en

verkoper moest op papier zien te komen. Beetje puzzelen en husselen is ook schrijven.

Ik zag en beleefde grappige (“Wassende hond”) en mensonterende (“Gebroken”) zaken.

Ontmoedigd raakte ik toen ik over een doos moest schrijven maar dat lukte uiteindelijk door een herinnering aan één van mijn oppaskinderen die een “Zomermonsterjuf” maakte.

Voor mij is schrijven, anders kijken naar dingen.

Luisteren naar wat anderen over hetzelfde onderwerp schreven, daar leer ik veel van.

Schrijven is ontspanning.

Net als lezen in een goed, leuk, grappig of spannend boek.

Het is als ademen.

Met vriendelijke groet,

Erika van Schooten

Inhoud

JANUARI	10
AMERSFOORT – AMSTERDAM	11
MIJN HOOFD IN MIJN TAS	14
OPVALLEND ORANJE HESJE	15
SPEELGOEDWINKEL.....	17
FEBRUARI.....	18
OCHTENDZON.....	19
STAPPENTELLER.....	20
TAMBOUR-MAITRE	21
ZWAARD.....	23
MAART.....	25
EEN GOEDE DAG.....	26
INLEGKRUISJES.....	27
KONINGINNEDAG	29
SPEKTAKEL	30
APRIL.....	31
DE PRINSES OP DE ERWT?	32
BOZE WOLF.....	34
ZEVEN DWERGEN	38
DE DAG VAN HET ZESVINGERIGE BOOMSCHORSELTJE.....	41
MEI.....	44
GEKNOEI.....	45
HOCKEYMOEDERS	46
HOMMELTJE.....	48
OMA SJOELT EN IS GELUKKIG	49
WASSEDE HOND.....	52
JUNI.....	54
ONTVREEMD	55
TIJD IS NIET VAN BELANG VANDAAG.....	57
STERVEN IN HET MAANLICHT.....	58
JULI.....	60
BEZETTING DER LIGBEDDEN	61

GEBROKEN	64
(OUDE) VRIENDEN	66
TER VERGELIJKING	68
ZONDER LICHT	72
AUGUSTUS	73
ÉÉN OUDE OLIFANT IN HET VELUWS BOS.....	74
ONVERSTAANBAAR VROLIJK	76
PLAKBAND SCHILDERIJ	77
ZOMERMONSTERJUF.....	78
SEPTEMBER	80
BLAUWÉ PROBEERBAL	81
HET BEGIN VAN EEN VERHAAL.....	85
PLUCHE KONIJN	88
VISSERS EN HUN HENGELS	90
OKTOBER	91
DE BOLLENPLANTER	92
GALAJURK	93
STILSTAAND.....	94
DE WERELD MAG WEL WEER EENS LACHEN.....	95
NOVEMBER.....	96
HELP HET VLIEGTUIG STORT NEER	97
REGEN	98
VERGETELHEID	99
VLOERKLEED.....	102
DECEMBER	103
SUPERMARKTDUIF	104
WAT OVERBLIJFT, IS VOOR HET GOEDE DOEL.....	106
SINTERKLAASCADÉAU	108
DOEZELENDE WARMTE	110
ZEVEN ONZE VADERS	112
VERWACHTINGEN	114

JANUARI

AMERSFOORT – AMSTERDAM

Ik sta op tijd op perron 7b. Het is rustig en windstil op het perron. Dat maak ik niet vaak mee. Het gekoer van de duiven geeft een ontspannen begin van mijn mini vakantie vertrek.

In de trein vind ik, meteen als ik de zware, krakende schuifdeur opzij heb gekregen, op de linkerbank een vrij plekje. Het bagagerek is veel te hoog voor mij om mijn koffer daarin kwijt te kunnen. Dus deze klem ik tussen mijn voeten. Zo vol als de coupe al snel loopt, het plekje naast mij blijft leeg. Lekker!

Tijd om passagiers te bekijken. Op de rechterbank naast mij, twee lange jongemannen. Beiden verdiept in hun mobiel. Als ik zo nu en dan meespiek met de één, spot ik muziekfoto's. Uit zijn oortje hoor ik vaag wat klanken. Niet hard genoeg om een popgroep of een concert in te herkennen. Fijn.

Twee rijen schuin voor mij, zit een oude gedistingeerde meneer met een dik boek. Zijn hoofd is geheel over het boek gebogen. Zijn rug gekromd. Zijn bril staat op het puntje van zijn neus. Zijn linkerhand ligt onder zijn kin en met één vinger aait hij met regelmaat zijn eigen wang.

In Hilversum stapt een stel in en neemt plaats in onze coupe, één rij schuin voor mij. Hij, heeft een kleurrijke outfit aan en zijn haar is in een losse bun op zijn hoofd geknoopt. De bun wiebelt wat heen en weer. Zijn medereizigster, klein, kort blond haar met een streng blauw, draagt een lange jas met een oranje/roze bloemenpatroon. Hun beider schoenen zijn geweldig groots. Enorme plateaüzolen, die mijn tekortkoming aan lengte enorm zouden kunnen helpen. Zodra het stel zit, diepen beide hun mobiel uit de wijde jaszakken.

Twee gebogen hoofden. Ieder in een eigen wereld. Ik zie niet wat zij ziet. Ik zie wel wat hij ziet, als ik dat wil. Dat wil ik. Ik kan gewoonweg niet, niet kijken. Veel natuur kiekjes, een kampvuur, groepen

vrienden. Alles in blijde vrije kleuren. Hij lacht een warme lach, die mij ook doet glimlachen. Blijde dag immers vandaag.

Zij kijkt op van haar mobiel en buigt haar hoofd naar zijn foto's toe. Zij lijkt tevreden mee te kijken. Ik zie hem in zwembroek poserend onder een waterval. Ik zie hem met twee oudere mensen, zijn ouders wellicht? En ik zie hem in een hippe vega bar, havermost cappuccino zo aan de kleur van de melk te zien. De foto's zijn haarscherp. En dan, de schok!

Dáár!

Één foto van hem met een mega broodje hamburger alwaar hij met een grote grijns zo dadelijk zijn tanden in gaat zetten. Ik zie de foto maar voor het goed en wel tot mij doordringt is de foto ook weer verdwenen. Zo ook de volgende twee foto's. De medereiziger kijkt ontsteld naar hem. Zij lijkt haar adem even in te houden en sist dan met al haar kalmste woede: "Moordenaar".

Hij blijft stil. Zijn hoofd lijkt wat te hangen. Hij kijkt weer op, lijkt wat te willen zeggen maar doet het niet. De blonde vrouw staat wild op. De blauwe streng in het blonde haar slaat zij boos naar achteren. Haar jas met het oranje/roze bloemenpatroon slingert om haar heen. Zij kijkt nog één keer woest naar hem en verlaat dan de coupe. Een wind van viooltjeslucht en hem, (nog steeds stil), achterlatend.

De trein rijdt Amsterdam-Muiderpoort binnen. Ik wacht met mijn medereizigers gespannen af. De blonde dame sprint de trein uit. Haar jas met het oranje/roze bloemenpatroon wappert achter haar aan. Hij niet. Hij blijft zitten tot aan Amsterdam. Hij is niet meer verdiept in zijn mobiel. De twee lange jongemannen naast mij ook niet meer. De oude gedistingeerde meneer stopt stilletjes zijn boek terug in zijn tas. Samen reizen wij, stil, naar onze volgende bestemming. Eindbestemming Amsterdam.

De twee jongemannen pakken de draad weer op en ik zie hen een kiosk in verdwijnen. De oude gedistingeerde meneer kuiert in alle